

ВОЛИНСЬКІ СВАТКИ КАНАДСЬКОГО СУС-А НА СЛУЖБІ В ШЛЯХТІ

Волинські петлюрівці за Юзефом Пилсудським, як "підвалиною співжиття українського й польського народів".

Повищу статтю польська цензура сконфіскувала в 9-му числі львівської газети "Наша Земля" — суд унеможливив конфіскації й ми її повністю передруковуємо із 16 числа згаданої газети.

В Луцьку відбувся 29 червня ц. р. з'їзд т. зв. Волинського Українського Об'єднання (ВУО); з'їзд волинських петлюрівців з Петью Певним на чолі. На з'їзді цьому повторила й підтвердила українська буржуазія Волині свою петлюрівську програму; вона ще раз прилюдно підтвердила свою співпрацю з польським урядом.

Із декларації, що її ВУО видало та з промов на самому з'їзді видно, що українська буржуазія, всі свої надії покладає на скоре розбиття Радянської України за допомогою західно-європейських держав. В декларації так і пишеться: "ВУО стверджує, що воно вірне тим ідеалам, які присвечують збройній боротьбі народів — українського й польського — за визволення з-під московської окупації, вірне тим ідеалам, що їх зробив марш. Юзеф Пилсудський підвалиною мирного співжиття українського й польського народів".

Українська буржуазія тільки й мріє про те, щоб в "зодоброверному" Києві, над Дніпром поставити "свою" Україну. І ради цього, без жадних застережень годяться на це, щоб західно-українські землі осталися на завжди як нероздільна частина Польщі.

Та не тільки годяться на це. Вони прикладають своїх рук до закріплення такого стану. Уряд, руками петлюрівців, руками українських послів з Б'юро світової буржуазії й соціал-демократії скеровані на те, щоб врятувати Німеччину від "загрози більшовизму".

За загального схвалення всіх присутніх тов. Торез заявив: "Наш обов'язок — боротися проти версальського договору й проти всіляких планів поновлення Німеччини. Ми хочемо рішуче знищити всі воєнні борги, ми проти всілякої допомоги капіталістичному німецькому уряду й тільки за кредити для радянського уряду Німеччини, бо це єдиний уряд, який зуміє використати їх в інтересах трудящих".

Мітинг закінчився одностайним ухваленням резолюції про солідарність пролетаріату Франції з німецьким пролетаріатом.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ ПРОЛЕТАРІАТ ФРАНЦІЇ ПОДАЄ РУКУ НІМЕЦЬКИМ БРАТАМ

Мітинг закінчився одностайним ухваленням резолюції про солідарність пролетаріату Франції з німецьким пролетаріатом.

ГАСТРОЛІ ПЕТЛЮРІВСЬКОГО БЛАЗНЯ У ВІННІПЕГУ Й ОКОЛИЦІ

Ковталюкові везе, як з Петрового дня. — Не зміг відбути у Вінніпегу й околиці ані одного мітингу. — Кожний мітинг закінчувався "інтернаціоналом" і з поліцією. — Робітники кажуть, що не хочуть слухати петлюрівських брехунів.

Якесь петлюрівське ковтодо мандрує по фармах. Бачимо з дописів. Кажуть, що був вже він і в Азбегі, аж оце примадрував до Вінніпегу та без ніякого оголошення проголошує в нещода, 7 вересня в школі ім. Шашкевича мітинг.

Знаєш, — каже мені товариш, — я чув, що якийсь Ковталюк говорить нині про п'ятилітку. Ходім послухаємо.

Справді корити піти — але ж бо й на Маркет сквер мітинг спеціальний з приводу нападу з бомбою на "Воркерт Центр".

Порядили ми з товаришем і постановили: ходім послухаємо, що ті петлюрівські ковтоди ковтодять.

Починається. Двері на замок. Ого, думаю, боється, щоб лекторова наука не втікала за двері.

Почав лектор такі агорні про "п'ятилітку" ще від часів князя Володимира.

Оповідая, як 200 літ тому назид князь Володимир дав синам зав'язати прутья лозини, як вони лозини й не поломали.

Та хіба ж це було тільки 200 літ тому назад? — запитав один робітник.

Одним словом пів, як варієт не розбираючи що й до чого.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

Ковталюк прів, вдавав плаксиву й гірську міну, голова також йому допомагав, повторюючи все одні й те саме.

ЛЕКЦІЯ петлюрівських брехунів про радянську п'ятилітку.

Кричите — сказав поліцай. На дворі зібралось кількасот робітників. Не дивлячись на наявність поліції, Ковталюк не показувався, він з кількома лідерами заховався до салеру й просидів там до ранку.

Поліція разів п'ять вертала й просила робітників розійтись, але робітники переконували поліцію, що "виступи" в дискусії це не вичерпано, але "презент" не показувався.

Пізно, геть, геть по 12-ій годині розійшлися робітники, а пан "презент" переночував в салері. Гей, гей, такий вояка!

На другий день по полудні ("дезбордей") мав він "лекцію" в інституті "Прогреси". Чомусь його лекції у Вінніпегу недегальні, тому прийшло мало робітників.

Перед початком лекції члени Інституту почали між собою дискусувати, хто то пан запросив чи дати йому виступи в залі. Щось парок'юдомом вирішили, щоб дати залі. Тоді ті, що були проти, рішили демонстративно опустити залю.

Ковталюк до них в просьбу — щоб не лишали, бо, каже, мені здається, що тут нині є більшовизм, а ви ж знаєте. Так на просьбу — люди зашуміли. Була це справжня комедія, а не лекція — подібна до вчерашньої, хоч тут Ковталюк чудився більш дома.

Талюк стовп, як пень, голова цілком згубив голову, егомось, що сидів наперед, як черак, почав також щось там говорити, а йому сказали, що це не церковна амбона, а публічний мітинг, й тут мусить те говорити, чого публіка домагається.

Один з робітників почав розяснювати публіці, хто ці панки-бадамут, чого вони їдять і кому служать. "Доброді" закликали якогось тайного чи шпільного поцаія й він хотів робити порядок, але робітники його запитали: — Якої ти нації? — Я скамен — відповів поліцай.

— А на українській поліції ти розумієшся? — Ні. — Ну то забирайся до скаменів, бо у нас тут йде "українська справа". Робітники швом телефонували до шефа поліції, а робітники дали провадити мітинг. Коли приїхав шеф поліції, то мітинг був вже майже на окінченні, робітники співали "Інтернаціонал".

Поліція випросила всіх з салі, але робітники на дворі почали домагатися звороту грошей, бо без грошей не впустили до салі. Поліція обидла пострадатися, щоб гроші звернути, але це вона казала тільки для заспокоєння. Поліція вигнала із салі всіх людей, включаючи й поца і власників салі та замкнула двері, запевнюючи присутніх, що "нині мітингу вже не буде".

— Ну мітинг гір тү най! Аминь. Так жовтобланкітні самі запровадили поліцію, щоб замкнула їхній мітинг. Ковталюк шез-лак, що ніхто не бачив, де він дівся. Дуже можливо, що також почував в салері.

Робітники ж пішли до Укр. Роб. Дому в Іст Кіндлоні й при перенесенні салі спокійно відбули свій мітинг, висловивши, хто то оті панки — Ковталюки.

Сайд згадати, що на самому початку, коли Ковталюк хотів говорити, встав один робітник, Ковталюки крали й почав оповідати, що це за Ковталюк, почав пригадувати йому старорюквієві справи — але про це хіба нашішу іншим разом.

ПОХІД ПОЛЬСЬКОГО ФАШИЗМУ ПРОТИ ПОЛІТИЧНИХ ВЯЗНІВ

1 жовтня входить в Польщі в силу закон про зрівняння політичних в'язнів з кримінальними злочинцями.

(Докінчення)

На підставі об'їзника міністерства юстиції розподіляється політв'язнів по всіх відділах тюрми, щоб зм'яшувати їх з кримінальними, вводиться розподіл за національною ознакою, щоб розміщується окремо поляків, українців, євреїв, відділяється окремо інтелігентів від робітників, а робітників від селян. Отже, польський фашизм намагається розбити єдність політв'язнів та ввести серед них внутрішній непогодиження та національні сварки.

Розподіл політв'язнів за соціальними ознаками, виділення в окремі групи інтелігентів, робітників і селян та деякі поступки інтелігентам (читання газет) має на меті викликати недовіря робітників до інтелігентів та протиставлення одних другим. Далі об'їзником міського ліквідується цілковито містерства юстиції Михаловичарові комуні політв'язнів, представництво політв'язнів перед адміністрацією (старости комун, делегати відділу, камер), касується дві прохідки на день та запроваджується на томість півгодинна прохідка, ліквідується бібліотека політв'язнів та не допускається преси. Цей об'їзник запроваджує адміністрація ступнево по всіх тюрмах Польщі відбираючи кожного дня те чи те кров'ю й голодівками добує право. Ось що пишуть товариші з Луцької тюрми з приводу цього:

"Сидить нас 250 осіб, між нами 20 жінок. Ставиться адміністрація до нас дуже брутально. Б'ють, матюкають, карають без устанку. Крім того забирає від нас початковий пораз всі права, які ми вибороли генеральними голодівками 1925, 1926 років. Забрали від нас бібліотеку. Забрали ліжка, простиралада, право 2-годинної прохідки, не визнають офіційних наших представників. У камерах дуже тепло. Ставлення до нас гірше, ніж до кримінальців. Усі сплять так тісно, що не можна ворухнутися."

"Харчування значно погіршилося і ми не маємо чим заспокоїти найбідніших наших потреб. Дістаємо 400 грамів чорного хліба, рано кава без цукру, а на обід і вечерю дають суп, який скоріше годен худобі, ніж людині."

"Щодо преси, то допускають тільки урядову або енциклоп, яку дуже часто так цензурують (урізвають), що майже нічого не залишається до читання. Книжок нам не допускають. Врешті на підставі нового регламенту — ізолюють нас по національності, тобто євреїв окремо, українців окремо й поляків окремо, а крім того, ізолюють свідомих товаришів від виставлях."

За найменше непослушення наказові тюрмної адміністрації накладають на політв'язнів додаткові кари, відбирають побачення з родиною на чотири тижні, право діставати передачі від родини, або просто засуджують до карцеру, де з політв'язнем розправляються дозорці. В лютому відбулася кровава розправа над політв'язнем в Пінську (Західна Бі-

лорусь). В тому самому місяці польські фашистські кати вчинили кроваву розправу над 30 товаришами в Радомі (Польща). Невдовзі в Перемишльській тюрмі (Західна Україна) фашистська адміністрація вкупі з агентами поліції і спеціальною спровадженною командою вчинила кроваву розправу над політв'язнями. Від політв'язнів вимагали, щоб вони кричали: "хай живе Поліція, хай живе Пилсудський", а коли вони відмовлялися, тоді збитих і скатованих закували в кайдани й кинули в карцер.